

Sygn. akt VU 748/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Mariola Mastalerz

Protokolant st. sekr. sądowy Ilona Królikiewicz

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2013 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku **M. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M..**

o emeryturę

na skutek odwołania M. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M..

z dnia 17 kwietnia 2013r. sygn. (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje M. K. prawo do emerytury od dnia (...)

Sygn. akt V U 748/13

UZASADNIENIE

M. K. wystąpił w dniu 14 lutego 2013r. do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M.. z wnioskiem o przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury przewidzianej dla pracowników zatrudnionych w szczególnym charakterze lub w szczególnych warunkach.

Decyzją z dnia 17 kwietnia 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M.. odmówił wnioskodawcy M. K. prawa do emerytury, podnosząc w uzasadnieniu, iż wnioskodawca nie udowodnił wymaganych przepisami 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Od decyzji powyższej wnioskodawca odwołał się w dniu 11 maja 2013 roku. Wniósł o przyznanie żądanego prawa z uwagi na to, że pracował w warunkach szkodliwych jako spawacz elektryczny.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

ustalił, co następuje:

M. K., urodzony w dniu (...), złożył w dniu 14 lutego 2013 roku wniosek o przyznanie emerytury.

(dowód: wniosek o emeryturę k. 1-3 w aktach ZUS)

M. K. legitymuje się na dzień 1 stycznia 1999 r. okresem ubezpieczenia w łącznym rozmiarze 29 lat 9 miesięcy i 18 dni, nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

(dowód: decyzja z dnia 17.04.2013r. k. 79 akt ZUS)

Niekwestionowany przez ZUS okres zatrudnienia wnioskodawcy w warunkach szczególnych wynosi łącznie 9 lat 1 miesiąc i 10 dni. Jest to okres zatrudnienia :

- od 2.08.1971 r. do 24.04.1972 r. oraz od 13.05.1974 r. do 19.10.1974 r. oraz od 18.07.1994 do 29.10.1997 r. (z wyłączeniem okresów nieskładkowych) i od 23.10.1992 r. do 17.07.1994 r. (z wyłączeniem okresów nieskładkowych) na stanowisku desulfuratorowy (aparatomy) w Zakładach (...) S. A. w T. M..

- od 24.11.1975r. do 30.04.1977r. od 1. (...) do 28.12.1978 r. oraz od 25.09.1980r. do 28.11.1980r. w Zakładach (...) w Ł. Oddział w T. M.. na stanowisku spawacz,

- od 7.09.1998r. do 6.12.1998r. w (...) S.A. w T. M.. na stanowisku robotnika transportu wewnętrznego.

(dowód: analiza akt emerytalnych, decyzja z dnia 17.04.2013r. k. 79 akt ZUS, odpowiedź na odwołanie k. 5-6)

Do stażu pracy w warunkach szczególnych Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M.. nie uwzględnił okresu zatrudnienia wnioskodawcy w Zakładach (...) w Ł. w T. M.:

- od 1 maja 1977 roku do 30 września 1977 roku na stanowisku kierowca ż.

- od 29 grudnia 1978 roku do 24 września 1980 roku i od 29 listopada 1980 roku do 30 grudnia 1985 roku na stanowisku ślusarz oraz

- od 31 grudnia 1985 roku do 31 grudnia 1990 roku na stanowisku ślusarz-spawacz

(dowód: decyzja z dnia 17.04.2013r. k. 79 akt ZUS)

W okresie od 24 listopada 1975 roku do 31 grudnia 1990 roku M. K. pracował na podstawie umowy o pracę w Zakładach (...) w Ł. Oddział w T. M.. W wystawionym w dniu 31 grudnia 1990 roku świadectwie pracy wskazano, że w okresie zatrudnienia pracował jako spawacz, kierowca oraz ślusarz-spawacz.

(dowód: świadectwo pracy k. 5 w aktach kapitałowych)

Wnioskodawcy nie zostało wystawione przez Zakład (...) w Ł. Oddział w T. M.. świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

(okoliczność bezsporna)

W okresie zatrudnienia w Zakładzie (...) w Ł. Oddział w T. M.. wnioskodawca pracował:

- od 24 listopada 1975 roku do 30 kwietnia 1977 roku jako spawacz,

- od 1 maja 1977 roku do 30 września 1977 roku jako kierowca ż.

- od 1 października 1977 roku do 31 grudnia 1990 roku jako spawacz.

(dowód: zeznania wnioskodawcy nagranie od minuty 11.22 do minuty 14.29 koperta k.16, kserokopia legitymacji ubezpieczeniowej k. 12-13 akt kapitałowych plik I, kserokopia książki spawacza k. 35 akt emerytalnych plik II)

Zakład (...) w Ł. Oddział w T. M.. zajmował się produkcją elementów do mieszalni pasz: podnośników, przenośników, zsyków oraz silosów. Elementy te tworzone były blachy, kątowników i żeliwa. Dodatkowo zakład zajmował się produkcją elementów stanowiących wyposażenie sklepów i magazynów - regałów. W zakładzie tym pracowali w brygadach liczących około 8-10 osób ślusarze i spawacze.

W jednej z takich brygad, pod kierownictwem W. B. pracował wnioskodawca M. K.. Pracował on jako spawacz. Miał swój stół spawalniczy oraz spawarkę. W trakcie pracy wykonywał tylko czynności spawalnicze. Część elementów do spawania trafiała do wnioskodawcy ze spokrewnionych oddziałów. Spawanie wykonywane było według szablonów. Jeżeli były jakieś niedokładności, konieczne było ich zeszlifowanie przy pomocy szlifierki. Wówczas takie sporadyczne szlifowanie wykonywał również wnioskodawca. M. K., aby mógł w takich sporadycznych sytuacjach użyć szlifierki musiał mieć wpisane w angażu ślusarz-spawacz. Wnioskodawcy wynagrodzenie wypłacane było w systemie akordowym. Jednorazowe prace przy użyciu szlifierki umożliwiały mu szybkie wykonanie głównej pracy spawacza.

(dowód zeznania świadka W. B. nagranie od minuty 2.07 do minuty 7.25 koperta k. 16,

zeznania świadka E. Z. (1) nagranie od minuty 7.29. do minuty 10.40 koperta k. 16,

zeznania wnioskodawcy nagranie od minuty 11.22 do minuty 14.29 koperta k.16, kserokopia legitymacji ubezpieczeniowej k. 12-13 akt kapitałowych plik I, kserokopia książki spawacza k. 35 akt emerytalnych plik II)

Wnioskodawca w sierpniu 1974 roku uzyskał uprawnienia spawacza.

(dowód: zaświadczenie o ukończeniu kursu k. 34 w aktach ZUS)

M. K. w okresie od 10 października 1988 roku do dnia 10 października 1989 roku był zatrudniony na budowie eksportowej w Kombinacie (...) w B. jako spawacz. Do pracy tej został skierowany ze swego macierzystego zakładu tj. Zakładu (...) w Ł. Oddział w T. M.. Po oddelegowaniu wnioskodawca powrócił na poprzednio zajmowane stanowisko spawacza w Zakładach (...) w Ł. Oddział w T. M.. Do pracy tej został oddelegowany ponieważ pracował jako spawacz i miał uprawnienia do tej pracy.

(dowód; zaświadczenie k. 6 akt kapitałowych plik I, pismo z dnia 16.10.1989 r. k. 7 akt kapitałowych plik I, zeznania wnioskodawcy nagranie od minuty 11.22 do minuty 14.29 koperta k.16)

W Zakładach (...) w Ł. Oddział w T. M.. na stanowisku brygadziasta –ślusarz-spawacz w okresie od 1978 roku do 1990 roku pracował W. B.. W zakładzie tym pracował również E. Z. (1) w okresie od 1967 roku do 1990 roku.

(dowód zeznania świadka W. B. nagranie od minuty 2.07 do minuty 7.25 koperta k. 16,

zeznania świadka E. Z. (1) nagranie od minuty 7.29. do minuty 10.40 koperta k. 16)

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

zważył co następuje :

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. w dniu 1 stycznia 1999 r.) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (ust. 2).

W świetle powyższych regulacji żądanie wnioskodawcy należało zatem rozpoznać w aspekcie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz. 43 z późn. zm.), zwanego dalej rozporządzeniem.

Z treści § 4 tego rozporządzenia wynika, iż pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w Wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Ten „wymagany okres zatrudnienia” to okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia (§ 3 rozporządzenia), natomiast pracą w warunkach szczególnych jest praca świadczona stale i w pełnym wymiarze na stanowiskach wskazanych w załączniku do tegoż aktu (§ 1 i § 2 rozporządzenia).

W przedmiotowej sprawie kwestią sporną między stronami było to, czy wnioskodawca posiada wymagany 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach. Spełnienie pozostałych przesłanek nie było przedmiotem sporu, a jednocześnie nie budzi żadnych wątpliwości – wnioskodawca ma wymagany okres zatrudnienia, to jest 25 lat, w dniu (...)roku ukończył 60 lat i nie był członkiem OFE.

Prawidłowe rozumienie pojęcia pracy w szczególnych warunkach nie jest możliwe bez wnikliwej analizy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Z zestawienia § 1 i 2 tegoż rozporządzenia wynika, że pracą w szczególnych warunkach jest praca świadczona stale i w pełnym wymiarze na stanowiskach wskazanych w załączniku do tego aktu. Warunek wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy jest spełniony tylko wówczas, gdy pracownik w ramach obowiązującego go pełnego wymiaru czasu pracy na określonym stanowisku pracy nie wykonuje czynności pracowniczych nie związanych z tym stanowiskiem pracy, ale stale, tj. ciągle wykonuje prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (tak też Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 15 listopada 2000 roku, II UKN 39/00, OSNAP 2002/11/272).

Odnośnie oceny dowodów zgromadzonych w postępowaniu zważyć należy, iż okresy pracy w warunkach szczególnych, stosownie do § 2 ust. 2 rozporządzenia, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia lub w świadectwie pracy.

Należy jednak wskazać, że z cytowanego wyżej § 2 rozporządzenia nie wynika, aby stwierdzenie zakładu pracy w przedmiocie wykonywania przez pracownika pracy w warunkach szczególnych miało charakter wiążący i nie podlegało kontroli organów przyznających świadczenia uzależnione od wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Brak zatem takiego świadectwa lub jego zakwestionowanie przez organ rentowy, nie wyklucza dokonania ustalenia zatrudnienia w warunkach szczególnych innymi środkami dowodowymi w toku postępowania sądowego.

Podnoszona zatem przez organ rentowy okoliczność nie dysponowania przez skarżącego świadectwem pracy w szczególnych warunkach, nie przesądza jeszcze, że wnioskodawca takiej pracy nie wykonywał.

Stanowisko takie wielokrotnie zajmował również Sąd Najwyższy, który między innymi w wyroku z dnia 2 lutego 1996 roku, II URN 3/95, OSNAP 1996/16/239 stwierdził, że w postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokości mogą być udowodnione wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego. Ograniczenia dowodowe zawarte w

rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. Nr 10, poz. 49 ze zm.) dotyczą wyłącznie postępowania przed tymi organami.

Dokonując ustaleń w zakresie rodzaju prac wykonywanych przez wnioskodawcę w okresie zatrudnienia w Zakładach (...) w Ł. Oddział w T. M.. w okresie od 24 listopada 1975 roku do 31 grudnia 1990 roku Sąd oparł się na zeznaniach świadków W. B., E. Z. (1) oraz zeznaniach wnioskodawcy a także dokumentach zebranych w jego aktach osobowych.

Sam fakt zatrudnienia wnioskodawcy w Zakładach (...) w Ł. Oddział w T. M.. był bowiem niesporny w świetle dokumentów znajdujących się w jego aktach ubezpieczeniowych i osobowych. Spornym pozostawał charakter pracy wykonywanej przez wnioskodawcę, tj. czy była to praca wykonywana w szczególnych warunkach, czy też nie. Stało się tak dlatego, że z dokumentów w postaci świadectwa pracy, umowy o pracę (k.13 akt kapitałowych plik I) oraz angaży (k.14-25 akt kapitałowych plik I) potwierdzających zatrudnienie wnioskodawcy w spornym okresie wynika jedynie, że był on zatrudniony na stanowiskach: kierowca, spawacz, ślusarz oraz ślusarz-spawacz. Ponadto wnioskodawcy nie zostało wydane świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Charakter pracy wnioskodawcy w spornym okresie wynika ze spójnych w swej treści zeznań świadków W. B. i E. Z. (1) oraz samego wnioskodawcy. Przesłuchany świadek W. B. w spornym okresie pracował razem z wnioskodawcą i był jego bezpośrednim przełożonym. Wnioskodawca pracował bowiem w jego brygadzie. Również razem z wnioskodawcą pracował świadek E. Z. (1). Pracował on w innej brygadzie, ale na tej samej hali. Świadkowie ci dysponują zatem bezpośrednią i wiarygodną wiedzą na temat wykonywanych przez niego obowiązków pracowniczych, a także warunków, w jakich praca była świadczona. Codziennie widywali wnioskodawcę przy jego codziennych czynnościach. Jak wskazał świadek W. B., wnioskodawca pracował w jego brygadzie jako spawacz. Spawał poszczególne elementy do mieszalni pasz (podnośniki, zsypy, przenośniki, silosy) oraz regały sklepowe i magazynowe. Również świadek E. Z. (2) pracujący w tym samym zakładzie wskazywał, iż wnioskodawca pracował jako spawacz. Widział go zarówno przy tej pracy a także ubranego w charakterystyczny strój spawacza, chroniący nogi. Zeznania świadków oraz wnioskodawcy są logiczne i wzajemnie ze sobą korespondują, dlatego zostały w całości przez Sąd podzielone. Wynika z nich, iż M. K. w okresie od 24 listopada 1975 roku do 31 grudnia 1990 roku (z wyłączeniem okresu od 1 maja 1977 roku do 30 września 1977 roku kiedy pracował jako kierowca Ż.) pracował jako spawacz, a nie tylko w okresach uznanych przez ZUS (od 24.11.1975r. do 30.04.1977r. od 1. (...) do 28.12.1978 r. oraz od 25.09.1980r. do 28.11.1980r). Okoliczność, iż w kilku angażach wnioskodawca miał wpisane stanowisko ślusarz czy ślusarz-spawacz, również nie może podważyć wiarygodności zeznań ww. świadków oraz zeznań samego wnioskodawcy. Jak wskazał bowiem świadek E. Z. (1), wpisanie w angażu stanowiska ślusarz-spawacz pozwalało, aby spawacze mogli jednorazowo przy użyciu szlifierki wyszlifować jakiś element który następnie spawali według szablonu. Zeznania świadka, w tym zakresie, są dla Sądu logiczne i przekonujące. Wynika z nich, że podczas spawania czasem okazywało się, że jakiś element nie jest dopasowany i wówczas wnioskodawca przy użyciu szlifierki szybko mógł wyszlifować jakiś element, aby dalej wykonywać swoją główną pracę tj. pracę spawacza. Prace przy szlifierce (jak to wynika z zeznań świadka E. Z. (1)) były pracami sporadycznymi.

Za wiarygodnością zeznań wnioskodawcy i świadków a dotyczących wykonywanej przez M. K. pracy spawacza, przemawiają również treści zawarte w aktach osobowych –ubezpieczeniowych dokumentów. Wnioskodawca ukończył kurs spawalniczy i w sierpniu 1974 roku uzyskał uprawnienia spawacza. W książce spawacza zawarty jest wpis, że od 24 listopada 1975 roku do chwili obecnej tj. do 18.02.1988 roku w Zakładach (...) w T. M.. wykonywał on spawanie elektryczne a polegające na spawaniu konstrukcyjnym urządzeń sklepowych, regałów magazynowych oraz elementów podnośników czerpakowych służących do wyposażenia mieszalni pasz i magazynów zbożowych.

Ponadto prace spawacza, jak ustalił Sąd Okręgowy wnioskodawca wykonywał również w ramach oddelegowania do pracy na budowie eksportowej w Kombinacie (...) w B. w okresie od 10 października 1988 roku do 10 października 1989 roku. Wynika to jednoznacznie z przedstawionego przez M. K. zaświadczenia oraz pisma z dnia 16.10.1989r. (k. 6 i 7 akt kapitałowych).

Organ rentowy nie przedstawił w toku postępowania jakiegokolwiek dowodu podważającego wiarygodność dowodów zgłoszonych przez skarżącego .

W świetle przeprowadzonego postępowania dowodowego nie budzi zatem żadnych wątpliwości, że wnioskodawca faktycznie wykonywał w okresie od 24 listopada 1975 roku do 30 kwietnia 1977 roku oraz od 1 października 1977 roku do 31 grudnia 1990 roku prace spawacza, a więc prace odpowiadające definicji zawartej w **wykazie A, Dział XIV, pkt 12** – prace różne, **prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym**, gazowym, atomowowodorowym, stanowiącym załącznik do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. Sąd przyjął, iż wnioskodawca pracował w tym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szczególnych. Praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do ww. rozporządzenia. Taki pogląd wyraził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 1 czerwca 2010 r. sygn. akt II UK 21/10 opubl. LEX nr 619638.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 kwietnia 2012 r., sygn. akt II UK 233/11, (LEX nr 1216852) „stałe wykonywanie pracy” wymienionej w załączniku do rozrządzenia, nie dotyczy sytuacji, kiedy inne wykonywane prace stanowią integralną część (immanentną cechę) większej całości dającej się zakwalifikować pod pozycję załącznika do ww. rozporządzenia albo kiedy czynności wykonywane w warunkach nienarazających na działanie czynników szkodliwych dla zdrowia mają charakter incydentalny, krótkotrwały, uboczny. Ponadto w myśl orzecznictwa Sądu Najwyższego, należy w sposób szeroki rozumieć pojęcie "prac przy spawaniu", wymienionych w pkt 12 Działu IV Wykazu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1983 r. Za prace te należy uznać prace wykonywane w przebiegu procesu spawania. W pojęciu tym zawierają się bowiem wszystkie prace, także niezwiązane z przebiegiem spawania, jednakże stanowiące "pewien ciąg technologiczny umożliwiający osiągnięcie efektu finalnego". Nie inaczej we wskazanym zakresie wypowiedział się również Sąd Najwyższy, wskazując w wyroku z dnia 27 stycznia 2012 r. (II UK 103/11, LEX nr 1130388), że z załącznika do rozporządzenia z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze - wykaz A, dział XIV, poz. 12, wynika, że nie chodzi tylko o samo spawanie jako czynność, lecz o prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym i atomowowodorowym, co niewątpliwie może dotyczyć też innych czynności, jednak tylko tych, które funkcjonalnie (przedmiotowo) łączą się z pracą przy spawaniu. Skoro tak należy rozumieć pojęcie prace przy spawaniu, to nie sposób uznać, by podejmowanie się przez wnioskodawcę wykonania prac szlifierskich związanych z procesem spawania, lub nawet pozostających poza nim, ale o znaczeniu incydentalnym mogło wpłynąć na ogólną ocenę charakteru jego zatrudnienia.

Tym samym Sąd Okręgowy uznał, iż wnioskodawca wykazał, że zarówno ze względu na rodzaj wykonywanej pracy jak i warunki, w których praca była wykonywana, wykonywał prace w szczególnych warunkach przez łączny czas przekraczający 15 lat .

Biorąc pod uwagę, iż wnioskodawca spełnił jednocześnie pozostałe wymagane przepisami rozporządzenia warunki, to jest ukończył 60 lat w dniu (...), a jego łączny okres zatrudnienia składkowy i nieskładkowy wyniósł 25 lat, należy uznać, że wydana przez organ rentowy decyzja jest błędna, a żądanie wnioskodawcy zasługuje na uwzględnienie. Prawo do emerytury Sąd przyznał od ukończenia przez wnioskodawcę 60 roku, tj. od dnia (...)

Z tych też względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.